7

ஜெபம்

தெய்வீக வழிநடத்துதல், 1

நாம் வழிநடத்துதலுக்காக ஜெபிக்கின்றோம்; நாம் தெய்வீக வழிநடத்து தலைத் தேட வேண்டும். சாட்சியங்கள் சந்தேகத்திற்கு உரியவைகளாய் இருக்கின்றன. எப்பொழுதும் அவைகள் விரும்பப்படும் வகையிலேயே மிகச் சரியாக உள்ளன என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். தோல்விகள் ஒருபோதும், சாட்சியங்களாக இருப்பதில்லை. அடையாளக் குறிகளைப் பற்றி ஜாக்கிரதையாய் இருங்கள்; நீங்கள் தெய்வீக வழிநடத்துதல் என்று நினைக்கின்ற விஷயம் அகநிலை மனித மனப்பதிவுகளாக இருக்கலாம். நாம் ஜெபிக்கின்றோம்; பின்பு கவனித்துக் கேட்கின்றோம் மற்றும் கண்ணோக்கு கின்றோம். "தேவனே, இதை 'ஆம்' அல்லது 'இல்லை' என்று கரும்பலகையில் எழுதும்" என்று நாம் கூறுகின்றோம். "ஆம்" அல்லது "இல்லை" என்று அலறுதல் என்பது தேவனுக்கு எளிமையானதாக இருக்கும் - ஆனால் அது அவரது சித்தமாக இருப்பதில்லை. இது, "பிற்கால வெளிப்பாடுகள்" உள்ளதாக அடையாளம் காட்டுவதாக இருக்கும். அவர் நமக்கு "ஆம்" அல்லது "இல்லை" என்று சொல்வாரென்றால், அதற்கு அப்படியே கீழ்ப்படியாமல் இருப்பது என்பது பாவமாயிருக்கும். சங்கீதம் 143:10 மற்றும் யோவான் 7:17 ஆகிய இரு வசனப்பகுதிகளுமே, நாம் தேவனுடைய சித்தத்தை அறிவது மட்டும் இன்றி, அதைச் செய்யவும் வேண்டும் என்று வெளிப்படுத்துகின்றன. நம்மில் பலர் அதை அறிந்துகொள்வதற்கு மட்டும் ஜெபிக்கின்றோம். ஒருவர் ஞானத்திற்காக ஜெபிக்கின்றார். ஒருவர் சத்தியத் திற்காக வேதாகமத்தை வாசிக்கின்றார். "ஆண்டவர் என்னிடம் பேசினார்" என்று கூறுதல் மதத்திற்கு எதிரான கொள்கையாக உள்ளது! இனியும் அவர் [தேவன்] அதைச் செய்வதில்லை! "ஆண்டவர் என்னிடம் இதை அல்லது அதைச் செய்யும்படி கூறினார்" என்று சொல்வது ஒரு குழந்தைத்தனமான சபலமாக உள்ளது. அகநிலை மனப்பதிவுகளின் மூலம் நாம் தேவனை அல்லது தேவனுடைய வசனத்தைத் தேடுவதாக வேத வசனத்தில் எதுவும் ஆலோசனை கொடுக்கக் கூடத் துணிந்ததில்லை. தேவனுடைய "சலனமற்ற, சிறிய குரல்" [என்று எதுவும்] இருப்பதில்லை. உள்மனப்பதிவுகள் என்பவை வெளிப்படுத்துதல்களாக இருப்பதில்லை. உணர்வுகளை தெய்வீக வெளிப் படுத்துதல்களாக உயர்த்துதல் என்பது தெய்வீகத் தன்மையை நேசிப்பது போல் நடித்தலாக உள்ளது. வேதவசனங்களுடன் உள்ள ஒரு மனிதர், அனு பவத்துடன் உள்ள ஒரு மனிதருடன் ஒருபோதும் போட்டியிட முடியாது.

தேவன் இராஜரீகமானவராக இருக்கின்றார் ... மனிதன் சுயாதீனமான ஒழுக்கநெறியின் முகமையாக இருக்கின்றான். தேவன் தமது இராஜ

ரீகத்தையோ அல்லது மனிதனின் தேர்ந்துகொள்வதற்கான சுயாதீனத் தையோ மீறமாட்டார். தேவன் நமக்கு உணவைத் தருகின்றார், ஆனால் அவர் அதை [ஒரு ரொட்டியை] பக்குவமாய் வெட்டி, வெண்ணெய் தடவி மேஜையில் அற்புதமாய் கொண்டுவந்து வைப்பது இல்லை. மனிதன் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கின்ற விதமாகவே தேவனும் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கின்றார். நீங்கள் வேலை செய்ய விரும்பாத எவற்றிற்காகவும் நீங்கள் ஜெபிக்காதீர்கள். நாம் செய்யாமல் இருக்கும்போது, தேவன் ஏன் பதில் அளிக்க வேண்டும்? ஒரு விஷயத்தில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை யென்றால், அதற்காக ஜெபிப்பதை விட்டுவிடுங்கள். ஜெபம் என்பது பக்குவத்தையும் வயது வந்த [வர்களின்] பொறுப்பையும் உள்ளடக்குகிறது. நாம் "[பக்குவப்பட்ட] மனிதர்களாகச் செயல்பட" வேண்டும் என்று தேவன் நமக்குக் கூறுகின்றார்.

ஜெப பதில்கள் பண்பிலிருந்து வருகின்றன. நமக்கு, "உங்களில் ஒருவன் ஞானத்தில் குறைவுள்ளவனாயிருந்தால், யாவருக்கும் சம்பூரணமாய்க் கொடுக்கிறவரும் ஒருவரையும் கடிந்துகொள்ளாதவருமாகிய தேவனிடத் தில் கேட்கக்கடவன், அப்பொழுது அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும். ஆனாலும் அவன் எவ்வளவாகிலும் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசத்தோடே கேட்கக் கடவன்" (யாக். 1:5, 6அ); "பரத்திலிருந்து வருகிற ஞானமோ முதலாவது சுத்தமுள்ளதாயும், பின்பு சமாதானமும் சாந்தமும் இணக்கமுமுள்ளதாயும், இரக்கத்தாலும் நற்கனிகளாலும் நிறைந்ததாயும், பட்சபாதமில்லாததாயும், மாயமற்றதாயுமிருக்கிறது" (யாக். 3:17) என்று கூறப்படுகிறது. நாம் அறிவுக்காக ஜெபிப்பது இல்லை. தேவன் நமது IQ எனப்படும் புத்திக் கூர்மை அளவை உயர்த்துவதில்லை. ஜெபம் நம்மை அறிவுக்கூர்மை யானவர்களாக ஆக்காமல், இரக்கம் உள்ளவர்களாக ஆக்குகின்றது. ஞானம் இல்லாத நிலையில் தேவன் நமக்கு விசேஷித்த பதில்கள் எதையும் தருவதில்லை ... ஆனால் ஜெபத்திலிருந்து ஞானம் என்பது பண்பாக உள்ளது! பரிசுத்த தன்மை என்பது ஒருவரை தேவனுடைய சித்தத்தில் வைக்கிறது. பண்பின் பலத்திலிருந்து தேவன் நம்மை வழிநடத்துகிறார். நமக்கு பதில்கள் தேவை! தேவன் பக்குவமடைகிற ஆவிக்குரிய தன்மையை விரும்புகின்றார். நாம் வேத வசனங்களை நமது இருதயத்தில் மறைத்து வைத்து, ஆவியானவரால் நிறைந்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும். நமக்குக் கிறிஸ்துவின் சிந்தை தேவைப்படுகிறது. நாம் தலைவரையிலும் கூட வளருகின்றோம். பகுத்தறிதல் என்பதற்கு நாம் பாலில் இருந்து பலமான ஆகாரத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்றோம்.

தேவன் சூழ்நிலைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்றார். கூடவே சாத்தானு ம் தடங்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றான். பவுல் வேறுபாட்டை அறிந்திருந்தார்; நான் அறிவதில்லை. தேவன் சூழ்நிலைகளில் செயல் படுகின்றார். அவர் நமக்குக் கதவுகளைத் திறந்தும் மூடியும் விடுவார். அதற்கு நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும். அவர் நமது முகங்களில் கதவை அறைந்து சாத்துகின்ற போதும்கூட, நாம் இன்னமும் தேவனைக் கொண்டிருக்கின்றோம். நாம் அதிகமாய்ச் சோதிக்கப்படுகிறதற்குத் தேவன் இடம் கொடுக்க மாட்டார் (1 கொரி. 10:13). அவர் [நமக்குத்] தப்பிக்

கொள்ளும்படியான ஒரு போக்கை உண்டாக்குவார். ஆயினும், நமது நடக்கைக்கு நாமே பொறுப்பாளிகளாக இன்னமும் நாம் இருப்போம். தேவன் நம்மைத் தீமையில் இருந்து காத்துக் கொள்ளுவார் (மத். 6). வேதாகம ஞானம் என்பது நமது எல்லா முடிவுகளுக்கும் தரக்குறியீடாக உள்ளது. ஆவியினால் நிறைந்திருத்தல் என்றால், பகுத்தறிதல் என்பதாகிறது (எபி. 5:12-14; எபே. 5:18; கொலோ. 3:16). மனிதன் தேவனிடம் சரணடைகின்றான், தேவன் சூழ்நிலைகளைக் கையாளுகின்றார். நமது பின் விளக்குகளைக் கொண்டு தேவனைக் காணுதல் சுலபமானதாக உள்ளது; நமது முன் விளக்குகளைக் கொண்டு அவரைக் காணுதல் கடினமானதாக உள்ளது. மீண்டுமாக, உணர்வுகள் பற்றி எச்சரிக்கப்பட்டு - எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்: "எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் இருதயமே திருக்குள்ளதும் மகா கேடுள்ளதுமாயிருக்கிறது. அதை அறியத்தக்கவன் யார்?" (எரே. 17:9).

ஜெபத்தில் நாம் போராடுகின்றோம்; ஜெபத்தில் நாம் வளருகின்றோம்; ஜெபத்தில் நாம் நீடிய பொறுமையுள்ளவர்கள் ஆகின்றோம். நீங்கள் ஜெபிக்கும் வரை ஜெபியுங்கள்! ஜெபம் உங்களுக்குச் சில நன்மைகளைச் செய்யும் வரை ஜெபியுங்கள். தேவன் "பிரச்சனை தீர்ப்பவராகவோ," "தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்பவராகவோ" இருப்பதில்லை. அவர் "ஆகாய மண்டலத்தில் தேவை அளவுக்கருவியாக" இருப்பதில்லை. அவர் நம்மை மாற்றவே வந்தார். நாம் ஒரு மேன்மையான நபராக ஜெபத்தை முடிக்கையில் ஜெபம் பதில் அளிக்கப்படுகிறது. ஜெப பதில்களுடன் மிகவும் தூண்டுதலாக இருக்காதீர்கள்; ஜெப பதில்களுடன் மிகவும் கடினமானவர்களாய் இருக்காதீர்கள்.

ஜெபத்தில் ஒழுங்குமுறை

மத்தேயு 17:14-21

"இந்த ஜாதிப் பிசாசு ஜெபத்தினாலும் உபவாசத்தினாலுமேயன்றி மற்றெவ்விதத்தினாலும் புறப்பட்டுப்போகாது" (மத்தேயு 17:21).

சில விஷயங்கள் ஆழ்ந்தறிவுள்ள ஜெபத்திலிருந்தும், உபவாசத்திலிருந்தும் மட்டுமே வருகின்றன! துயரத்தினால் இருதயம் கிழிக்கப்பட்ட ஒரு தந்தை, பிசாசு பிடித்திருந்ததால் சந்திர ரோகியாய் இருந்த தமது மகனுக்காக வேண்டுதல் செய்யும்படி இயேசுவிடம் வந்தார். அதற்கு முன்பு அவர் அப்போஸ்தலர்களிடம் வந்திருந்தார், அவர்கள் [அந்தப் பையனைக் குணமாக்குவதில்] தோல்வியடைந்தார்கள். இயேசு, மாபெரும் முயற்சியுடன், தோல்வியடையாதிருந்தார்! அப்போஸ்தலர்கள் ஜெபிப்பதிலும் உபவாசத்திலும் அசட்டையாயிருந்தபடியினால் தோல்வியுற்றார்கள் என்று இயேசு சொன்னார். இது ஜெபத்தில் இன்னொரு பிரச்சனையையும் அறிமுகப்படுத்துகிறது. இதற்கு முன்பு சீஷர்கள் வெற்றிகரமாகக் குணமாக்கியிருந்தார்கள். அவர்கள் மற்ற பிரச்சனைகளையும் கையாண்டிருந்தார்கள். தீவிரமான விஷயங்களுக்கு அதிகமானவை தேவைப்படுகின்றன! தீவிரமான விஷயங்களுக்கு ஜெபமும் உபவாசமும் தேவைப்படுகின்றன. "நான் ஜெபத்தில் முயற்சி செய்தேன், அது பணிக்கு உதவவில்லை!" நீங்கள் முயற்சி செய்தீர்களா? நீங்கள் உண்மையாகவே ஜெபித்தீர்களா? நீங்கள் உபவாசம் இருந்தீர்களா? நீங்கள் விசுவாசமற்று இருக்கின்றீர்களா? இயேசு, "கேளுங்கள் ... தேடுங்கள் ... தட்டுங்கள்!" என்று கூறினார். ஆலோசனை வழங்குதலில், "இதைக் குறித்து நீங்கள் ஜெபித்தீர்களா?" என்பதே எனது முதல் கேள்வியாக உள்ளது. ஒரு சிலரே ஜெபித்திருக்கின்றார்கள் என்பது பரிதாபகரமானது. எவருமே ஒருபோதும் உபவாசித்ததில்லை. நீங்கள் இவற்றைச் செய்திருக்கின்றீர்களா? செய்வீர்களா?

இன்றைய நாட்களில் ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது பழிவாங்கும் உணர்வுடன் திரும்பவும் வந்திருக்கிறது, ஆனால் இது வேதாகம ரீதியான ஆவிக்குரிய தன்மையல்ல. இது குழந்தைத்தனமான, பேச்சுப்படைத்த, சுயநலமான செயலாக உள்ளது. மக்கள் தேவனை "அறிவதற்கல்ல" ஆனால் "உணருவதற்கே" விரும்புகின்றார்கள். தொலைக்காட்சிப் பிரசங்கியார்கள், "ஜெபியுங்கள், நீங்கள் பெறவிரும்புவது என்ன என்பதைத் தேவனிடம் கூறுங்கள்" என்று நமக்குச் சொல்லுகின்றார்கள். இது நகைக்கத்தக்கதாக உள்ளது. தேவன் ஜெபத்திற்கு பிணைக் கைதி அல்ல. எந்த மனிதனும் தேவனுக்குக் கட்டளையிட முடியாது. தேவன் எவரொருவருக்கும் கடமைப்பட்டவர் அல்ல. வெறுமனே கேட்டு, மற்றும் பெறுதல் என்பது

இயந்திரத்தனமானதாக இருக்கும். ஜெபம் என்பது மதரீதியான அகங்காரப் பயணமல்ல. ஜெபம் என்பது மூடநம்பிக்கையல்ல, ஆனால் அது கீழ்ப் படிதலாக உள்ளது. ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது வேத வசனங்களுடனும் கருத்தறிவுடனும் தொடர்புபடுத்தப்பட வேண்டும். இன்றைய நாட்களில் சீஷத்துவம் வெளியேறி நாடகம் உள்ளிருக்கிறது. ஜெபம் என்பது ஒரு வேலையாக உள்ளது, இது வேடிக்கையல்ல. அப்போஸ்தலர்கள், தாங்கள் வல்லமை கொண்டிருந்ததாக நினைத்து இருந்ததால் தோல்வியடைந்தார் கள். அவர்கள் தேவனுடைய வல்லமையை சலுகையாக நினைத்து இருந்தார்கள்; அவர்கள் தங்களின் சொந்த பரிவிரக்கத்தையும் பலியையும் உள்ளடக்குவதில் தோல்வி அடைந்தார்கள்.

வாழ்வின் மற்ற ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் போலவே, ஜெபத்திற்கும் ஒழுங்குமுறை அவசியமாகிறது. இயேசு, “ஒழுங்கு முறையற்ற ஜெபம் தோல்வியடைகிறது” என்று மட்டுமே [இவ்விடத்தில்] கூறினார். இசை நிகழ்ச்சி நடத்தும் பியானோ இசைக்கலைஞர் ஒருவர் 50,000 மணி நேரங்கள் பயிற்சி செய்திருந்தார். இது நாளொன்றுக்கு 8 மணிநேரம் வீதம் 6,250 நாட்கள் (17 ஆண்டுகளும் 45 நாட்களும்) என்பதாகின்றது. படெரெவ்ஸ்கீ என்ற இந்த மாபெரும் பியானோ இசைக் கலைஞரிடத்தில் ஒரு பெண்மணி, “அதைப் போல் இசைப்பதற்கு நான் என்னுடைய வாழ்க்கையையே கொடுக்கத் தயாராயிருக்கின்றேன்!” என்று கூறினார். அதற்கு அந்த இசைக் கலைஞர், “நான் அதைத்தானே செய்தேன்!” என்று பதில் அளித்தார்.[1] அது போலவே, ஜெபமும் கூட, நேரம், முயற்சி, பயிற்சி மற்றும் தியாகம் ஆகியவற்றைக் கேட்கிறது.

ஜெபத்தில் தானாக ஏற்படும் ஆலோசனை உள்ளடங்குகிறது[2]

தேவன் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளிக்கின்றார். தேயியம் [Deism] [இயற்கை வழிபாடு] என்பது மத எதிர்ப்புக் கொள்கையாக உள்ளது. தேயியம் என்பது, தேவன் இந்த உலகத்தைத் தளர்வாக விடுவதற்கென்றே படைத்தார் என்று கூறும் தவறான தத்துவமாக உள்ளது. இது, தேவன் வரலாற்றில் மனித நிலைப்பாட்டின் மீது செயல்பட முடியாது, அவர் நமது வாழ்வினுள் நுழைவதற்கு உதவியற்றவராக இருக்கின்றார் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது. இன்றைய நாட்களில் தேவன் செயல்படுவதில்லை என்று நம்புகின்ற சகோதரர்கள் ஜெபத்தை ஒரு கட்டளையாக, சுய ஊக்குவித்த லாகக் குறைத்து விடுகின்றார்கள். தேயியம் என்பது தோல்வியடைகிறது! தேவன் தோல்வியடைவது இல்லை! தேவன் உண்மையானவராக, உயிருள்ளவராக, பூமியென்ற இந்த மாபெரும் கோளின்மீது செயல்படு கின்றவராக இருக்கின்றார். தேவன் நமது வாழ்வில் செயல்படுகின்றார். தேவன் நமது ஜெபங்களைக் கேட்டு பதில் அளிக்கின்றார். இதுவே நமது விசுவாசமாக உள்ளது!

தானாக ஏற்படும் ஆலோசனை என்பது ஜெபத்தில் பெரும்பங்கு வகித்தாலும், ஜெபம் என்பது தானாக ஏற்படும் ஆலோசனையாக

இருப்பதில்லை. நமது ஜெபங்கள் நம்மை மாற்றவில்லையென்றால் அவை தேவனை ஏன் மாற்ற வேண்டும்? ஜெபங்கள் நம்மை மாற்றுகின்ற காரணத்தினால்தான் அவை சூழ்நிலைகளை மாற்றுகின்றன. நாம் ஏன் அதிகமாக ஜெபிப்பதில்லை? நான் மிக அதிகமாகப் பிரசங்கித்து, மிகக் கொஞ்சமாக ஜெபித்திருக்கின்றேன். இது நான் ஜெபித்தலை விட அதிகமாக பிரசங்கித்தலில் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டுள்ளேன் என்று மட்டுமே அர்த்தப்படுத்துகிறது. நான் ஜெபித்தலைக் காட்டிலும் வாசித்தலுக்கு அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டுள்ளேன். நான் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை வாசித்து இருக்கின்றேன். நான் ஜெபித்தலை விட வாசித்தலில் அதிகம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளேன் என்பது பரிதாபகரமானதாக உள்ளது. நான் ஜெபித்தலை விட வாசிப்பதில் மேன்மையானவனாக உள்ளேன். ஜெபம் மக்களை மாற்றுகிறது; மக்கள் சூழ்நிலைகளை மாற்றுகின்றார்கள். யாரால் ஒரே வேளையில் ஜெபிக்கவும் சபிக்கவும் முடியும்? சோம்பேறித்தனம் நமது ஜெபவாழ்வை அழிக்கிறது. ஜெபம் என்பது ஒரு தப்பிச் செல்லும் போக்கு அல்ல - அது தேவனை எதிர்கொள்ளுதலாக உள்ளது. உண்மையான ஜெபம், தேவன்மீது நாம் சார்ந்திருப்பதைத் தெளிவாகக் காணக்கூடிய ஆதாரமாக உள்ளது.

ஐக்கியம் கொள்ளுதல்/ஐக்கியவிருந்து என்பது சிலவற்றை *நமக்குச்* செய்கிறது; வேண்டுகோள் என்பது சிலவற்றை *நமக்காகச்* செய்கிறது; பரிந்து பேசுதல் என்பது சிலவற்றை நம் *மூலமாகச்* செய்கிறது; ஆனால் *நமக்காகவும் நம் மூலமாகவும்* சில விஷயங்கள் செய்யப்பட முடிவதற்கு முன்னர், *நமக்குச்* சில விஷயங்கள் செய்யப்பட வேண்டும்! தேவனுடைய சித்தத்தை நமது சித்தத்திற்கு ஏற்றபடி வளைப்பது அல்ல, ஆனால் நம்முடைய சித்தத்தைத் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஏற்றபடி வளைத்தல் என்பதே ஜெபத்தின் குறிக்கோளாக உள்ளது. அகுஸ்தீன் என்பவர், "தேவனின்றி நம்மால் செயல்பட முடியாது. நாமின்றி தேவன் செயல்பட மாட்டார்" என்று நன்றாகவே கூறினார்.

நமது சொந்த ஜெபங்களுக்கு நாம் பதில் அளிக்க வேண்டும்

தேவன் செயல்படுகின்றதால் ஜெபம் செயல்படுகிறது, ஆனால் ஜெபம் போதுமானதாக இருப்பது இல்லை! மத்தேயு 17:14-21ல், இயேசு "ஜெபித்து உபவாசிக்க" வேண்டும் என்று கூறினார். தேவன் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளிக்கின்றார், ஆனால் மனிதன் உபவாசிக்கின்றான். தேவன் நமது விசுவாசம், ஊழியம் மற்றும் தியாகம் ஆகியவற்றில் உள்ள குறைவுகளினால் எல்லைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றார். ஜெபம் என்பது தன்னிலே போதுமானதல்ல. ஹெச். லியோ போல்ஸ் அவர்கள், "முடிக்கப்படாத ஜெபங்கள்" என்ற தலைப்பில் ஒரு பிரசங்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். மனிதன் தனது சொந்த ஜெபத்திற்கு முதலில் அவனே பதில் அளிக்க வேண்டும். நீங்கள் செய்யாத ஒன்றைச் செய்யும்படி மற்றவர்களை ஏன் கேட்க வேண்டும்? ஜெபித்தல் என்றால் வேலை செய்தலாக உள்ளது; வேலை செய்தல் என்றால்

ஜெபித்தலாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது வேலைக்கு, சிந்தனைக்கு, அல்லது அன்புக்குப் பதிலீடாக இருப்பதில்லை. வயல்களின் மீது வெறுமனே ஜெபிப்பதினாலேயே அவைகள் உழப்படுவதில்லை. நாம் ஒப்புக்கொடுத் திராத விஷயங்களுக்காக நம்மால் ஜெபிக்க இயலாது. ஜெபம் ஏராளமான வற்றைச் செய்கிறது, ஆனால் எல்லாவற்றையும் அது செய்வதில்லை. ஒரு குடும்பம் கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்தது, எனவே சபையார் ஜெபிக்க ஒன்று கூடினார்கள். பண்ணையிலிருந்து ஒரு பையன் ஒரு வண்டி நிறைய சமையல் பொருட்களைக் கொண்டுவந்து, "நான் அப்பாவின் ஜெபத்தைக் கொண்டு வந்தேன்!'' என்று கூறினான். இரு பையன்கள் பள்ளிக்குத் தாமதமாகச் சென்றார்கள். ஒருவன், தாங்கள் "நின்று ஜெபிக்க வேண்டும்" என்று கருத்துத் தெரிவித்தான். இன்னொருவனோ, "நாம் ஓடிக் கொண்டே ஜெபிப்போம்" என்று கூறினான். கீழ்ப்படிதல் என்பது நமது ஜெபங்களுக் குச் "சிறகுகளை" இடுகிறது. தாவீது, "உமக்குப் பிரியமானதை எனக்குப் போதியும்'' என்று ஜெபிக்காமல், ''உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய எனக்குப் போதியும்" என்றே கூறினார் (சங். 143:10அ).

ஜெபம் என்பது கீழ்ப்படிதலுக்குப் பதிலீடாக இருப்பதில்லை. 1 யோவான் 3:17-24ல், தேவன் கீழ்ப்படிதலை ஜெபத்துடன் தொடர்பு படுத்தினார். நாம் கீழ்ப்படிகின்ற காரணத்தினால் பெற்றுக் கொள்ளு கின்றோம். நாம் முதலில் கொடுக்கின்ற காரணத்தினால் பெற்றுக் கொள்ளு கின்றோம். கொடுக்காத ஒருவர், முரண்பாடுபோல் தோன்றும் மெய்யுரை என்ற வகையில், பெற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை. சமீபத்தில், ஒரு ஊழியக் காரர், "எங்களுக்கு உங்கள் ஜெபங்கள் தேவையில்லை" என்று கசப்புணர் வோடு கூறினார். இந்த வெடிப்பிற்குக் காரணமானது எது? ஊழியக்காரர் களுக்கு, மூப்பர்களுடன் பேசுதல் என்பது ஏறக்குறையச் சாத்தியமற்ற தாகவே உள்ளது. சபையின் முன்பாக ஒரு பேச்சு வார்த்தையை நடத்துதல் என்பது சாத்தியமற்றதாக உள்ளது. ஊழியக்காரர்களுக்கு நாமும் நமது உதவிகளும் தேவை. நாம் ஊழியக்காரர்கள் கூறுவதைக் கவனிக்காதபோது அல்லது அவர்களுக்கு உதவி செய்யாதபோது, அவர்களுக்கு நமது ஜெபங்கள் தேவைப்படுவதில்லை! மூடப்பட்ட கதவுகளும் ஜெபமும் ஒன்றுகலப்பது இல்லை. நீங்கள் ஒரு மனிதர் கூறுவதைக் கேட்கவில்லை யென்றால், அவருக்காக ஏன் ஜெபிக்கின்றீர்கள்? விசுவாசத்தைப் போன்றே, கிரியை இல்லாத ஜெபமும் செத்ததாயிருக்கிறது. தாழ்மையுடன் ஜெபியுங் கள், ஆனால் அற்புதமாகச் செயல்படுங்கள். "விருப்பங்கள் குதிரைகளா யிருந்தால், இரவலர்களும் சவாரி செய்வார்கள்." நாம் தேவனிடமிருந்து எவ்வளவு பெறுகின்றோம் என்பதல்ல, ஆனால் தேவன் நம்மிடமிருந்து எவ்வளவு பெறுகின்றார் என்பதே வெற்றிகரமான ஜெபமாக உள்ளது. நாம் நமது மிகச் சிறந்தவற்றைத் தேவனுக்குக் கொடுக்காத வரையிலும், தேவன் தமது மிகச் சிறந்தவற்றை நமக்குக் கொடுக்கமாட்டார். நீங்கள் ஜெபித்த பின்பு விஷயங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு, நீங்கள் ஜெபிக்கு முன்பாகவே அவற்றைச் செய்யுங்கள். உங்கள் ஜெபத்திற்குப் "பாதங்களை வையுங்கள்."

ஜெபத்தில் தியானம் உள்ளடங்குகிறது

நமக்குத் தியானம் தேவைப்படுகிறது!

> *கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து இரவும், பகலும் அவருடைய வேதத்தில் தியானமாயிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான் (சங். 1:2).*
>
> *உமது வேதத்திலே நான் எவ்வளவு பிரியமாயிருக்கிறேன்! நாள் முழுவதும் அது என் தியானம் (சங். 119:97).*
>
> *நீ தேறுகிறது யாவருக்கும் விளங்கும்படி இவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டு [தியானித்துக் கொண்டு] இவைகளிலே நிலைத்திரு (1 தீமோ. 4:15).*

சுயநலமான, பாழாக்கப்பட்ட, பிள்ளைத்தனமான கலாச்சாரமானது தியானத்திற்குள் இருப்பதில்லை. தியானம் என்பது வெளியானதாக … வெளியானதாக … வெளியானதாக உள்ளது. தியானத்திற்கு நேரம் தேவைப்படுகிறது (நாம் மிகவும் வேலை மும்முரமாக இருக்கின்றோம்) … அமைதி தேவைப்படுகிறது (நாம் வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை நிறுத்தி வைப்பதே இல்லை) … சிந்தனை தேவைப்படுகிறது (நாம் உணர்வுகளுக்குள் இருக்கின்றோம்) … தனிமை தேவைப்படுகிறது (தனிமை என்பது ஒரு விஷயமாகவும் - தனித்திருத்தல் என்பது இன்னொரு விஷயமாகவும் உள்ளது) … மனச்சாட்சி தேவைப்படுகிறது (நாம் அதிகம் சுய மதிப்புடையவர்களாக இருக்கின்றோம்) … மற்றும் மாற்றம் தேவைப்படுகிறது (இதற்கு மாறாக நாம் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவே இருப்போம்)! ஜெபம் என்பது புத்திசாலித்தனமும் மதிநுட்பமும் வாய்ந்த பதில்களாக, தந்திரங்களாக, மாயாவாதப் புதிர்களாக, கூர்மதியுடைய புதிய விளக்கங்களாக இருப்பதில்லை - ஜெபம் என்பது தேவனுடைய பிரசன்னத்தை நடைமுறைப்படுத்துதலாக உள்ளது!

“ஒரு நாளை முடித்திராத வரையில் அதை ஒருபோதும் நீங்கள் தொடங்காதீர்கள்!” ஒரு நாளைத் தேவனுக்குக் கொடுத்தலின் மூலம் தொடங்குங்கள். பணியாற்ற வந்துள்ளதாக அறிக்கை செய்யுங்கள். நாள் முழுவதிலும் நீங்கள் கடந்து செல்லுகையில் ஜெபியுங்கள். “துதி இடைவேளைகளை”க் கொண்டிருங்கள். ஏற்ற தோற்றக் காட்சியை மீண்டும் ஆதாயப்படுத்துவதற்கு உங்களை வாழ்வின் எல்லா வேண்டுகோள்களில் இருந்தும் நீக்கிக் கொண்டிருங்கள். தனித்திருக்கவும் தனித்திருப்பதை விரும்பவும் கற்றுக் கொள்ளுங்கள், பின்பு உங்களையே தேவனுக்கு ஒப்புவியுங்கள். வேதாகமத்தின் மாபெரும் நபர்கள் யாவரும் ஆழ்ந்தறிவுள்ள தியானத்தின் மக்களாகவே இருந்தார்கள்.

தியானம் என்று அர்த்தம் தரும் இன்னொரு சொல் அசைபோடுதல் என்பதாகும். சிறுவனாயிருந்த போது கிராமப்புறத்தில் வளர்ந்தவன் என்ற வகையில், நான் பசுக்கள் தங்களின் “இரையை மெல்லுதல்” பற்றி அறிவேன். தியானம் என்பது “சிந்தனை செரிமானம்” என்பதாக உள்ளது. தியானம்

என்பது கடினப்பட்டு முயற்சி செய்கின்ற ஒரு "புத்தாண்டுத் தீர்மானமாக" இருப்பதில்லை. தியானம் என்பது முயற்சி செய்தலாக இன்றி, நம்பிக்கை வைத்தலாக உள்ளது! ஜெபம் என்பது மரணத்திற்கு ஒத்திகையாக உள்ளது. இது சுயசித்தத்தை மரிக்கச் செய்து தேவனுடைய சித்தத்தை இயக்குதலாக உள்ளது. நாம் ஜெபிக்கின்றபோது, நமது காலத்திற்கும் சித்தத்திற்கும் நாம் மரித்து, தேவனுடையதை அனுமதிப்போம். ஜெபம் என்பது சுயத்திற்கு மரித்து தேவனுக்கென்று [சகலத்தையும்] துறத்தல் என்பதாக உள்ளது. தியானித்தல் என்பது நம்மை நம் வாழ்வின் மையத்திற்குத் திரும்ப அனுமதிக்கிறது.

தியானித்தல் என்பது அமைதியாக மற்றும் கவனித்தலாக இருக்கிறது. கவனித்தல் என்பது ஜெபம் மற்றும் பேசுதல் போன்றே அதிகமானதாக இருக்க வேண்டும். நாம் அதிகம் பேசுகின்றோம்; நாம் கொஞ்சமாகவே கவனிக்கின்றோம். தியானம் என்பது மனதை நடுநிலையாக வைத்தல் என்பதல்ல - தியானம் என்பது ஒருமுகப்படுத்துதல், கவனம் செலுத்துதல் என்பதாக உள்ளது. தேவனிடம் பேசுதல் என்பதை விட தேவன் பேசுவதைக் கவனித்தல் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. நம்மில் பெரும்பான்மையானோர் உரையாடல் கலையில் நிபுணத்துவம் அற்றவர்களாக இருக்கின்றோம் - பேசுவது எல்லாவற்றையுமே நாமே செய்கின்றோம். நாம் குறைவாகக் கவனிக்கின்றோம். ஜெபிக்கின்ற பலர் காத்திருப்பதில்லை. ஜெபத்திலிருந்துதான் ஞானம் வருகிறது (யாக். 1:5, 6). ஜெபத்திலிருந்துதான் வழிநடத்துதல் வருகிறது. ஜெபத்திலிருந்துதான் பெலம் வருகிறது. ஜெபம் என்பது, நமது தசைகளை மனோதத்துவ முறைப்படித் தளர்த்துவதைக் காட்டிலும் அதிகமானதாக, ஆவிக்குரிய ஆழ்நிலை மயக்கத்தை விட அதிகமானதாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது தேவனுடன் ஐக்கியமாகுதலாக, தேவனுடன் நல்லுறவு கொள்ளுதலாக, தேவனுடன் உரையாடுதலாக உள்ளது. தியானம் என்பது ஒரு அழிந்துபோன கலையாகக் கூடாது. ஜெபம் என்பது நாம் செய்யக் கூடிய, நடைமுறைக்கு மிகவும் உகந்த விஷயமாக உள்ளது.

ஜெபம் உபவாசத்தை உள்ளடக்குகிறது

நாம் உபவாசத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளுவதில்லை. அப்படி நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், நாம் உபவாசித்திருப்போம். உபவாசம் என்பது இன்றைய நாட்களில் ஒரு தனிப் போக்காக, மதத்தின் கடந்த கால நினைவுச் சின்னமாக உள்ளது. நாம் எவ்வாறு வாழ்கின்றோம் என்பது நாம் உண்மையில் நம்புகின்ற விஷயங்களாகவே உள்ளது. ஒருவர் தாம் கொண்டுள்ள வேதாகமத்தின்[அறிவின்]படியே வாழ்கின்றார். மத்தேயு 17, உபவாசம் பற்றிப் போதிக்கிறது. சீஷர்கள் விசுவாசிக்காததால் தோல்வியுற்றார்கள். அவர்கள் விசுவாசிக்கவில்லை, இல்லையென்றால் அவர்கள் உபவாசித்திருப்பார்கள்! அவர்கள் உபவாசிக்காமல் இருந்தபடியால் அவர்கள் ஜெபங்கள் ஊனப்படுத்தப்பட்டன. நாம் உபவாசிப்பதில்லை! சகோதரர்கள் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கக் கூட மிகவும் வலுவற்றவர்களாக, மிகவும் பலவீன சித்தம்

கொண்டவர்களாக, மகிழ்வினால் அதிகம் செலுத்தப்படுபவர்களாக இருக்கின்றார்கள்! உபவாசித்தல் என்பது பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட விஷயமாக உள்ளது. 1861க்கும் 1964க்கும் இடையில் இதைப் பற்றிப் புத்தகம் எதுவும் எழுதப்படவில்லை. இதைப் பற்றி மிகச் சிறந்த புத்தகம் 1580ல் எழுதப்பட்டிருக்கச் சாத்தியக் கூறு உள்ளது! உபவாசம் இன்றி சபை வளர்ச்சியை நாம் எவ்வாறு ஆழ்ந்து சிந்திக்க இயலும்?

வேதாகமத்தில் உள்ள மாபெரும் மக்கள் யாவருமே உபவாசித்து இருந்தார்கள்: மோசே, சாமுவேல், எலியா, தாவீது, தானியேல், எஸ்தர், நெகேமியா, யோவான், இயேசு, பவுல்! புதிய ஏற்பாட்டு சபையார் உபவாசித்தார்கள். உபவாசம் இருக்கப் போதுமான அளவுக்கு ஏதாவதொரு விஷயம் உங்களுக்கு அர்த்தப்படவில்லையென்றால், தேவனை ஏன் தொந்தரவு செய்கின்றீர்கள்? பவுல் அடிக்கடி உபவாசித்தார். நாம் பவுலைப் போல் பெரியவர்களாயிருக்க விரும்புகின்றோம் - நாம் ஏன் பவுலைப் போல் உபவாசிப்பதில்லை? ஊழியப் பணிகள் உபவாசத்துடன் தொடங்கின (அப். 13:1, 2). மூப்பர்கள் உபவாசித்து நியமிக்கப்பட்டார்கள் (அப். 14:23). மாபெரும் இடர்ப்பாடு ஒவ்வொன்றும் உபவாசத்தினாலேயே சந்திக்கப்பட வேண்டும்.

உபவாசம் என்பது வாழப்பட்ட ஜெபமாக உள்ளது! இது ஒரு தந்திர வேலையோ அல்லது திறமையாகப் பயன்படுத்துதலோ அல்ல. தேவனுக்கும் நமக்கும் இடையில் எதுவும் நிற்க அனுமதிக்கப்படக் கூடாது. உபவாசத்தில் நாம், மேன்மையான சிலவற்றுக்காக, நல்லவை சிலவற்றை விட்டுக் கொடுக்கின்றோம். ஆவியானது சரீரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. உடலுக்கு உடற்பயிற்சி எப்படியோ, அப்படியே ஆத்துமாவுக்கு உபவாசமும் உள்ளது. ஜெபம் என்பது ஒரு பயிற்சியாக உள்ளது. ஜெபியுங்கள்! இது [புத்தகப்] பாடமாக இராமல், பூரணப்படுத்துகிற செய்முறையாக உள்ளது. செய்தல் என்பது கற்றுக் கொள்ளுதல் என்பதாக உள்ளது. செயல்பாடு எண்ணப் போக்கைத் தீர்மானிக்கிறது. சாத்தியமானவற்றிற்காக, சாத்தியமான வகையில் மற்றும் சாத்தியமற்றவற்றிற்காக ஜெபியுங்கள் - ஏனென்றால் தேவனாலே எல்லாம் கூடும்!

ஜெபம் என்பது கெஞ்சிக் கேட்டலாக (விடாமுயற்சியாக) உள்ளது

உவமைகள் "உலகத்தைக் கலக்குகின்றன." அவைகள் நமக்கு அதிர்ச்சி யூட்டுகின்றன. லூக்கா 18, "சோர்ந்து போகாமல் எப்பொழுதும் ஜெபம் பண்ண வேண்டும் என்பதைக் குறித்து அவர்களுக்கு அவர் ஒரு உவமை யைச் சொன்னார்" என்று தொடங்குகிறது. இது, "அநீதியுள்ள நியாயாதிபதி" என்று அறியப்பட்ட உவமையின் தொடக்கமாக உள்ளது. தனக்கு நீதி வழங்கவேண்டும் என்ற விருப்பத்தை விடாமல் வற்புறுத்தி வந்த ஒரு விதவையைப் பற்றி இயேசு கூறினார். அந்த நியாயாதிபதி தேவனுக்கோ அல்லது மனிதனுக்கோ அஞ்சாதிருப்பினும், "இவள் அடிக்கடி வந்து என்னை அலட்டாதபடி இவளுக்கு நியாயஞ் செய்ய வேண்டும்" (லூக். 18:5)

என்று கூறி அதற்குச் சம்மதித்தான். இங்கு இயேசு, தேவனை ஒரு அநீதியான நியாயாதிபதியுடன் ஒப்பிடவில்லை. மாறாக, நாம் விடாமல் வற்புறுத்தி வந்த அந்த விதவை போல் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் வற்புறுத்தினார். இந்த பூமியில், விடாமல் வற்புறுத்துதலின் இடத்தை வேறு எதுவும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. திறமை, சாத்தியம், மதிநுட்பம் ஆகியவற்றால் முடியாது. தேவனுடன் அல்ல, நம்முடன் தான் பிரச்சனை உள்ளது. ஜெபிப்பதை நீங்கள் விரும்பாமல் இருப்பதாக உணருகின்றபோது, ஜெபியுங்கள். நீங்கள் ஜெபிக்கும் வரை ஜெபியுங்கள். நாம் ஏன் தொடர்ந்து தட்டிக் கொண்டு இருக்கவேண்டும்? எப்போது நாம் "ஒரு பதிலுக்கு 'இல்லை' என்பதை எடுக்க வேண்டியுள்ளது"?

இயேசு இந்த உவமையை ஆத்துமாவை ஆராயும் ஒரு சிந்தனையுடன் முடித்தார்: "ஆகிலும் மனுஷகுமாரன் வரும்போது பூமியிலே விசுவாசத் தைக் காண்பாரோ?" (லூக். 18:8ஆ).

"ஆண்டவரே, நான் ஜெபத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளுவதில்லை. நான் உம்மை நம்புகின்றேன். விசுவாசத்துடன் ஜெபிக்க எனக்குப் போதியும்."

குறிப்புகள்

[1]இக்னேஸ் படெரெவ்ஸ்கீ என்பவர் போலந்து நாட்டைச் சேர்ந்த புகழ் பெற்ற பியானோ இசைக் கலைஞராயிருந்தார் (1860-1941). [2]தானாக ஏற்படும் ஆலோசனை என்பது, ஒரு கருத்து, நம்பிக்கை அல்லது செயல்திட்டம் பற்றிய சுய ஏற்றுக் கொள்ளுதல் ஒரு நபரினால் தூண்டி விடப்படுகின்ற செயல்முறையாக உள்ளது.

ஜெபத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்தல்

"நமது ஜெபங்களில் நாம் பண்பில் மாற்றத்தை மிக அரிதாகவும், சூழ்நிலையில் மாற்றத்தை எப்போதும் கேட்கின்றோம் என்பது வினோத மானதாக உள்ளது."

"ஜெபம் என்பது சிலவற்றை விட்டு தேவனிடத்தில் பேச முயற்சித்தல் என்பதற்கு மாறாக, சிலவற்றைத் தேவனிடத்தில் பேசுதல் என்பதாக உள்ளது."

"தேவன் ஒரு ஜெப தூரத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான தூரத்தில் ஒருபோதும் இருப்பது இல்லை."